

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΛΥΚΙΝΟΣ

Μηδὲν πρὸς ὀργήν· διηγήσομαι γάρ, ἐπεὶπερ οὕτως προθυμῆ,
ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς.

ΦΙΛΩΝ

Εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλθωμαι Λυκίνου, αὐτὸς σὺ ἄμεινον
ποιήσεις αὐτὸ καὶ φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ δεήσῃ.
5 ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἶπέ, τῷ παιδί τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀρισταίνετος 5
ἀγόμενος γυναῖκα εἰστία ὑμᾶς;

ΛΥΚΙΝΟΣ

Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς τὴν Κλεανθίδα τῷ
Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ, τῷ φιλοσοφοῦντι.

ΦΙΛΩΝ

Παγκάλῳ νῆ Δία μεираκίῳ, ἀπαλῶ γε μὴν ἔτι καὶ οὐ πάνυ καθ'
ᾧραν γάμων. 10

ΛΥΚΙΝΟΣ

Ἄλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν
κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὠρμημένον,
ἔτι δὲ μόνον ὄντα πλουτοῦντι τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ
ἀπάντων.

ΦΙΛΩΝ

Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν τὸ πλουτεῖν τὸν Εὐκρίτον. ἀτὰρ οὖν, 15
ὦ Λυκίνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚΙΝΟΣ

6 Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἂν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας καὶ
λόγων, οὓσπερ ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ
πρεσβύτης ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος
ἐπίκλην, διδάσκαλος οὗτος ὢν τοῦ Ἀρισταίνετου υἱέος τοῦ Ζήνω- 20
νος· τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημος, οἶσθα τὸν στωμύλον,
τὸν ἐλεγκτικόν· Ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ Κοπίδα καλοῦσιν.